

РЕШЕНИЕ

№ 569

гр. Пловдив, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пенка Кр. Стоева Йоаниду

при участието на секретаря Елена Ил. Калончева
като разгледа докладваното от Пенка Кр. Стоева Йоаниду Гражданско дело № 20215300101319 по описа за 2021 година

Иск по чл.30,ал.1 от ЗН.

Ищцата В.В.С., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Н.Т., моли съда да намали до размер от ½ ид.част, необходим за допълване на запазената и част от наследството, дарението, извършено преживе с н.а. №1, том I, рег.№23, дело №1/*** по описа на *** С.Й., с район на действие- РС-***, дв.вх.№58, вх.рег.№53/06.01.20г. , акт №9, том I, дело №9/20г. по описа на СВ-***, от ***и В.Д.С., ЕГН *****, починал на ***, в ***, оставяйки нея за единствена законна наследница, в полза на ответницата Т.И.И., ЕГН *****, посочила с отговора си като свой съдебен адрес: ***, адв.Р.А., и за възстановяването на запазената и част от наследството на В.С..

Сочи, че имуществото на ***и, към датата на смъртта му, е включвало:

апартаментът, предмет на извършеното на *** дарение, съставляващ СОС с идентификатор 56784.530.2153.1.45 по КККР на гр.****;

движимите вещи, описани конкретно и приети от нея съгласно протокол от 18.03.21г. на *** К.П. за приемане по опис на имуществото, останало от наследодателя и, които са силно амортизирани и нямат поради това никаква стойност;

сумата от 1898.68лв., в която е включено и пенсионно обезщетение за месеците февруари, март и април на 2020г., в общ размер на 698.29лв., получена по банков влог на името на наследодателя и в Банка ДСК ЕАД;

Не и е известно в наследството на ***и, при откриването му, да е имало пасиви, Като счита, че поради описаното, запазената и по закон $\frac{1}{2}$ част от наследството на В.С. е накърнена с извършеното дарение, доколкото стойността на жилището е в пъти по-голяма от паричните средства в размер на 1898.68лв., които единствено е получила реално от наследството му.

/виж исковата молба и молба вх.№8394/19.08.21г. на л.29-л.31 за отстраняване на указани от съда нередовности на исковата молба/.

Пледира по същество за уважаване на исковете и с присъждане на разноските в производството по списъка, представен в с.з. от 26.04.22г. /виж на л.159/. Развива съображения с писмени бележки вх.№11741/04.05.22г., които касаят единствено въпроса за разноските в производството.

В срока по чл.131,ал.1 от ГПК ответницата е подала отговор на исковата молба с вх. №11937/08.10.21г. /виж на л.74-л.75/, с който е признала иска като допустим и основателен.

Признала е твърденията на ищцата, че: тя е единствен наследник по закон на починалия на *** В.С.; че е приела оставеното и от В.С. наследство по опис, съгласно Определение №261954/25.03.21г. и удостоверение по ч.гр.д. №4786/20г. на ПРС; че в наследството на покойния, като негов актив, се е включвало описаното от ищцата с исковата молба имущество- недвижим имот, движими вещи и парични средства; че дарението, предмет на исковата молба е било извършено; че с извършването му е накърнена запазената по закон $\frac{1}{2}$ част от наследството на ищцата от ***и, поради което искът и е основателен.

За разлика от ищцата е посочила единствено, че на нея са и известни пасиви в наследството на покойния и конкретно: нейно вземане за сумата от 1351.73лв., съставляваща заплатени по молба на покойния, изцяло с нейни средства, дължими от него публични задължения в полза на Община ***данъци, такса битови отпадъци и лихви за забава, съобразно три броя приложени приходни квитанции- и трите от 02.01.20г.

В с.з. е 07.12.21г. е признала и твърдението на ищцата, че включените в наследството движими вещи, приети от ищцата по опис, нямат никаква реална стойност /виж л.87гръб, адв.А./.

Пледира по същество за постановяване на решение в духа на отговора на исковата молба и направеното признание на иска, при отчитане на наличието на твърдения от нея пасив в наследството и на получената от ищцата парична сума от 1898.68лв. Моли за присъждане на разноските в производството, като сочи, че процесуалното и представителство от адв.А. по делото е осъществено безплатно, в хипотезата на чл.38,ал.1 от ЗА. По искане на ищцата в с.з. от 26.04.22г. уточнява, че безплатното представителство е осъществено по т.3 на цитираната разпоредба- като на близък роднина и заявява по повод оспорването от ищцата на последното обстоятелство, че не желае събиране на доказателства в негова подкрепа /виж протокола в частта на л.164лице/. Повдига възражение за прекомерност на заплатеното от ищцата адвокатско възнаграждение, тъй като спорът не е с правна или фактическа сложност,

искът е бил признат от нея, явяването на процесуалния представител на ищцата в това заседание е първо такова/виж на л.164лице/.

Съдът, като взе предвид твърденията и оспорванията на страните, и събраните по делото доказателства, намери, че **предявеният иск е допустим, а разгледан по същество е основателен и като такъв следва да се уважи**, при следните съображения:

I. По допустимостта.

Твърденията на ищцата, че е единствен законен наследник на покойния В.С., както и че с извършеното от него дарение в полза на ответницата е накърнена запазената и по закон част от наследството му, поради което иска намаляване на извършеното дарение за възстановяването и, попада в хипотезата на чл.30,ал.1 от ЗН и прави иска и допустим, при надлежна активна и пасивна процесуална легитимация на страните в производството.

Изпълнено е в случая и условието по чл.30,ал.2 от ЗН, когато наследникът, който твърди запазената му част от наследството да е накърнена, упражнява правото си на същата спрямо лица, които не са наследници по закон, да е приел наследството по опис, като с определение на ПРС от 27.01.21г. на *** К.П. е възложено да извърши опис на имуществото в наследството на В.С., находящо се в жилището му на ***, който опис е извършен с протокол от 18.03.21г., а с определение №261954/25.03.21г. по ч.гр.д. №4786/20г. на ПОС е постановено в особената книга на съда да се впише приемането от В.С. по опис на движимите вещи от наследството на ***и В.С., съгласно протокола за описа им, извършен от *** П. на 18.03.21г. /виж удостоверението и определението на л.11 и л.12, и признанието на ответницата/.

II. По основателността.

1. В с.з. от 07.12.21г. съдът е приел, без възражения на страните, като окончателен доклад по делото проекта за доклад, съобщен на страните с Определение №1061/11.10.21г., с допълнението, че признава за безспорно между страните и обстоятелството, че движимите вещи, включени в наследството на В.С., са били към датата на откриване на наследството му без никаква реална стойност. С доклада са очертани релевантните за иска факти и е разпределена тежестта за установяването им между страните /виж Определение №1061 на л.80-л.82 и протокола от с.з. на 07.12.21г. на л.87-л.89/.

2. Установи се в производството от фактическа страна, че:

На ***, между В.Д.С., като дарител, и Т.И.И., като надарена, е сключен договор, по силата на който В.С. е дарил на Т.И. следния свой собствен недвижим имот, а именно: Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56784.530.2153.1.45 по КККР на гр.***, одобрена със Заповед №РД-18-48/03.06.09г. на ИД на АГКК, с адрес на имота: ***, в сграда с идентификатор 56784.530.2153.1, с брой надземни етажи осем, с предназначение жилищна сграда-многофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор 56784.530.2153, с

предназначение на самостоятелния обект- жилище, апартамент, брой на нива- ***, с посочена в документ аплощ 91.15кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 56784.530.2153.1.46, 56784.530.2153.1.44; под обекта: 56784.530.2153.1.39, над обекта: няма, ведно с прилежащите към жилището изба №***с площ 8.74кв.м., таван №***с площ 4.63кв.м., ведно с 1.83% ид.части от общите части на сградата и от правото на строеж на сградата, а съгласно документ за собственост, представляващ жилище №***, нахоящо се на *** етаж в жилищна сграда- блок ***, вх.***, построена върху държавна земя, ***- гр.***, състоящо се от три стаи с кухня, със застроена площ 91.15кв.м., с прилежащо таванско помещение №***със застроена площ 4.63кв.м., избено помещение №***с площ 8.74кв.м., и 1.83% ид.части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, при съседи на жилището: на изток-ап.***, на запад- ап.***, отдолу-ап.***, при съседи на таванското помещение: на запад таван ***, на изток таван ***, на север коридор, при съседи на избеното помещение: на запад изба ***, на север коридор, на изток –изба ***, което дарение тя е приела с благодарност /виж н.а. на л.8, н.а. на л.9 и признанието на ответницата/.

На *** В.С. е починал, оставяйки за единствена своя наследница ищцата В.С. /виж удостоверение за наследници ***и признанието на ответницата/.

Стойността на движимите вещи, налични в наследството на В.С. към датата на откриването му, е била равна на 0.00лв., поради изхажбяването им /факт, признат от ответницата и приет за безспорен между страните с доклада по делото/.

Към датата на откриване на наследството на В.С., по банкова сметка, на която е титуляр, са били налични 1898.68лв. /факт, признат от ответницата и приет за безспорен между страните в производството с доклада по делото/.

По единствения спорен между страните въпрос имало ли е в наследството на В.С. към датата на откриването му и пасив от 1351.73лв., съставляващ вземане на ответницата Т.И. за твърдени като заплатени от нея по изрична молба на В.С., на 02.01.20г., с лични нейни средства, публични негови задължения за данъци, такси и лихви, съгласно трите представени от нея с отговора и приходни квитанции, за които плащания ищцата е оспорила да са били извършени от ответницата, се установи, че:

На 02.01.20г., по партидата на В.С. при Община ***, МДТ, са заплатени сумите от 300лв. и от 1021.73лв., съставляващи сборове на дължими плащания за данък недвижим имот за годините от 2000г. до 2005г. включително, такса битови отпадъци за годините от 2000г. до 2007г. включително и лихви за забава върху всяко едно от тези две дължими годишни плащания /виж двете приходни квитанции на л.76 и на л.78 долу/, както и сумата от 30лв.- такса адм. 2020, която, ако се съди по чл.110 от ЗМДТ, е заплатена за административна услуга /виж приходната квитанция на л.78горе/, като и в трите приходни квитанции липсват данни за името на платеца, а фигурира само името на лицето, на което се води партидата за посочените задължения, респективно- на което е предоставена административната услуга, в лицето на наследодателя на ищцата.

В с.з. от 01.03.22г. е изслушана св.С., допусната на ответницата, нейна ***, с показанията на която се установи, че: Свидетелката познава В.С. отпреди 15 години оттам, че дошъл един ден в офиса, където работела, да предлага извършване на ***, с получаване и връщане на *** в дома на клиента, което за нея било много удобно и интересно, и именно по този повод го препоръчала и на майка си, и тя самата го запознала с нея. Още от онзи момент знае за него от това, което лично В.С. и е казвал, че живее сам, че си няма никой, че няма семейство, жена и деца, и че има само брат, с който не поддържа контакт, тъй като отдавна са се скарали, и че бил в затруднение. С напредване на възрастта, В.С. все по-трудно успявал да се справи със сметките си, като казвал, че взема малка пенсия и няма възможност да посреща нуждите си, и поради тази причина знае, че той помолил майка и да плати неговите задължения- данъци, неплащани от години. Майка и помогнала и със сметки за ток, а той пък, от своя страна и предложил след неговата смърт апартамента си, както и ако има възможност, да и върне парите за данъците, които тя е платила. Когато той имал нужда от грижи, а майка и била в ***, много бързо трябвало да намери жена, която да ходи при него, да му носи ядене, да го наглежда и да му помага, за което пак платила тя, защото той нямал възможност, като за всички описани плащания свидетелката знае от майка си, а не е присъствала на тях. Знае за извършеното от В.С. в полза на майка и дарение, както и за това, че впоследствие майка и дарила този имот на сестра и. /виж на л.106гръб-л.107/.

Като съобрази дадените от св.С. показания, независимо от родството и с ответницата, съдът намери, че може да ги цени изцяло, макар и през призмата на чл.172 от ГПК, доколкото в тях не се съдържа и намек за депозирането им в полза на ответницата, а свидетелката най-добросъвестно е посочила, че не е присъствала на описаните плащания, а знае за тях от майка си. Така, ценейки и казаното от свидетелката относно изпитваните във времето парични затруднения на В.С., заедно с обективните данни по платежните документи за погасяване на публични задължения на В.С., неплащани с години, съдът намери, че гласните и писмени доказателства в тяхната съвкупност са в подкрепа на твърдението на ответницата, че сумите по представените с отговора и писмени документи са били заплатени от нея и с нейни средства, макар името и като техен платец да не е записано в документите за плащане, а в тях да фигурира само името на титуляра на партидата, в лицето на наследодателя на ищцата.

Със заключението по допуснатата по делото на ищцата оценъчна експертиза, прието в с.з. от 26.04.22г. се установи, че пазарната стойност на дарения на ответницата от наследодателя на ищцата апартамент възлиза :

Към датата на откриване на наследството- на 87 518.62лв., изчислени при участие на теглови коефициент от по 50% по всеки от двата използвани метода на оценка- инвестиционен /приходен/ и метод на пазарните аналози /сравнителен метод/, при които са постигнати пазарни стойности от съответно 88 735.38лв. и от 86 302.85лв.

Към датата на изготвяне на заключението- на 88 039.44лв., изчислени при участие на теглови коефициент от по 50% по всеки от двата използвани метода на оценка- инвестиционен /приходен/ и метод на пазарните аналози /сравнителен метод/, при които са

постигнати пазарни стойности от съответно 96 972.87лв. и от 79 106.01лв.

/виж заключението на л.121-л.130/.

Съгласно обясненията, дадени от вещото лице в с.з. от 26.04.22г., по нейна преценка са използвани двата описани вече метода за оценяване, но като най-меродавна е оценката по реалните пазарни аналози и като възложената и задача спокойно е можела да бъде изпълнена и без да се използва инвестиционния метод.

С оглед това дадено от в.л. З. обяснение, както и защото по множество от зададените и от съда в с.з. въпроси, свързани с оценката по използвания от нея инвестиционен метод тя не е могла да даде достатъчно обосновани отговори, съдът намери, че за целите на производството ще цени за оценката на дарения имот пазарната му стойност към двете релевантни дати, дадена от в.л. З. по метода на реалните пазарни аналози, от съответно 86 302.85лв. към датата на откриване на наследството и от 79 106.01лв. към датата на изготвяне на заключението /виж протокола в частта на л.161гръб-л.163гръб/.

С договор за дарение от ***г., преди вписването на исковата молба по настоящото дело на 27.08.21г., ответницата Т.И. е дарила придобития по дарение от В.С. самостоятелен обект в сграда на *** си И.Н.И. /виж за вписването л.53, а за прехвърлянето- н.а. на л.66/.

3.При тези установени в производството факти, съдът стигна до извода, че предявеният от ищцата иск е основателен и следва да се уважи, като направеното с н.а. от 03.01.2020г. от В.С. в полза на Т.И. дарение, следва да се намали до размера на запазената от закона $\frac{1}{2}$ част от наследството на ищцата от ***и, тъй като с дарението е извършено накърнение на запазената и част, тъй че да може същата да я допълни и да я получи, доколкото:

Като единствено дете на В.С., починал като разведен на ***, ищцата е негов наследник по закон /чл.5,ал.1 от ЗН/.

Когато наследодателят остави низходящи, той не може чрез дарение да накърнява онова, което съставлява тяхна запазена част от наследството /чл.28,ал.1 от ЗН/.

Запазената част на низходящи, при едно дете, когато наследодателят не е оставил съпруг, както е в случая, е $\frac{1}{2}$ от наследството /чл.29,ал.1 от ЗН/, както правилно е посочила ищцата в исковат аси молба, а ответницата е признала за безспорно с отговора си.

Наследник с право на запазена част, който не може да получи пълния размер на тази част поради дарения, може да иска намалението им до размера, необходим за допълване на неговата запазена част, след като прихване направените в негова полза завети и дарения с изключение на обичайните дарове /чл.30,ал.1 от ЗН/.

В конкретния случай, данни за направени от В.С. в полза на *** му завети и дарения по делото не са събрани, тъй че да се извършва такова прихващане.

За да се определи размера на запазената част на наследника, образува се една маса от всички имоти, които са принадлежали на наследодателя в момента на смъртта му, като се извадят задълженията и увеличението на наследството по чл.12,ал.2, а след това се прибавят

към нея даренията с изключение на обичайните такива според тяхното положение по време на подаряването и според стойността им по време на откриване на наследството /чл.31 от ЗН/.

В конкретния случай:

В момента на смъртта на В.С., същият е нямал в патримониума си никакви имоти, тъй като с дарението, извършено в полза на ответницата преживе, се е разпоредил с единствения си недвижим имот, и е безспорно между страните, че като актив в наследството му е била единствено паричната сума от 1898.68лв., тъй като приетото по опис от ищцата негово движимо имущество е било без никаква реална стойност, поради пълна обезценка и амортизация;

Липсват наведени по делото твърдения за извършено увеличение на наследството на починалия в хипотезата на чл.12,ал.2 от ЗН, които да бъдат извадени при определяне размера на запазената част;

Въпреки приетото за установено от фактическа страна с това решение, щото сумата от 1351.73лв. по писмените документи, представени от ответницата, е била заплатена от нея и с нейни средства, от правна страна, когато следва да се прецени съставлява ли това извършено от нея плащане задължение пасив на наследството, който следва да се извади от масата при определяне размера на запазената част на наследника, съдът стигна до отрицателен отговор, при следните съображения:

За сумата от 30лв., заплатена като такава за предоставена административна услуга, в показанията на св.С. липсват каквито и да е данни В.С. да е молил майка и да заплати такава услуга и обещание да и върне платеното в изпълнение на неговата молба, както каквито и да е други доказателства, които да могат да я отнесат като пасив в наследството;

От показанията на св.С. от една страна е видно, че В.С. не е поел безусловно задължението за връщане на заплатеното от ответницата по негова молба за данъци, а под условието, че ще върне парите, ако има възможност, а от друга е ясно, предвид казаното пак от нея, че В.С. е бил в затруднение от години, в която връзка е бил подпомаган от майка и, а от своя страна той и предложил апартамента си след неговата смърт, при което съдът намира, че малко вероятно е при втората съобщена уговорка да е върна първата, а като взе предвид и факта, че плащането на задълженията е извършено само ден преди изповядане на дарението на ***, счита че то очевидно е било направено, за да стане възможна сделката по дарението, което е в полза на ответницата.

При тези мотиви съдът сче, че тя не е установила категорично в производството твърдението си да е имала вземане към В.С. за платените по партидите му и на негово име суми в посочения размер и те да съставляват пасив на наследството му, който да се извади от масата при определяне размера на запазената част на ищцата, а сче, че плащането им съставлява част от оказването от нея на В.С. преживе подпомагане, за което той и се е отблагодарил с извършеното дарение.

Вследствие горното, съдът счете, че чистият актив в наследството възлиза на паричната сума от 1898.68лв.

Като се прибави към тази сума стойността на дарения от В.С. на ответницата имот, съгласно метода на пазарните аналози по приетото по делото заключение на оценъчната експертиза, към датата на откриване на наследството, се получава сумата от 88 200.53лв., отговаряща на онова, което би съставлявало „възстановеното“ наследство на В.С. към датата на смъртта му, ако не беше направеното от него в полза на ответницата дарение.

При така формираната сума, запазената и разполагаема част от $\frac{1}{2}$ от наследството, които са в случая равни, възлизат на 44 100.265лв., а стойността на извършеното дарението надхвърля разполагаемата част от наследството с 42 201.59лв.

Така сумата от 42 201.59лв. е и онази, с която е накърнена запазената за ищцата $\frac{1}{2}$ част от наследството, доколкото тя е получила само чистия актив от 1898.68лв., и с която извършеното дарение следва да се намали, за да се допълни запазената и част.

При горните съображения, като основателен, предявеният от ищцата иск следва да бъде уважен, като се отмени направеното в полза на ответницата дарение с 42 201.58/86301.85 ид.части и се възстанови запазената част на ищцата от наследството на ***и със същата идеална част от дарения имот.

За достигане до извода, че намалението в случая следва да се извърши именно по посочения начин- в определена идеална част, сформирана съгласно описаното, предвид разпоредбите на чл.36 и чл.37 от ЗН, съдът съобрази още, че:

Когато предмет на дарението е недвижим имот и отделянето на част от него, за да се допълни запазената част на наследника, не може да стане удобно, в случай, че стойността на подарения имот, пресметната съгласно чл.31, надвишава с повече от $\frac{1}{4}$ разполагаемата част, имотът остава изцяло в наследството, а надареният получава стойността на разполагаемата част. Ако не надвишава $\frac{1}{4}$, надареният може да задържи целия имот и да вземзди наследника с пари според цената по време на намаляването /чл.36,ал.1 от ЗН/. Когато надареният е наследник с право на запазена част, той може да задържи целия имот само ако стойността му не надвишава разполагаемата и неговата запазена част, взети заедно /чл.36,ал.2 от ЗН/.

В конкретния случай, предмет на дарението е самостоятелен обект в сграда- апартамент, и ответницата не е наследник с право на запазена част, тъй че да се изследва приложимостта на чл.36,ал.2 от ЗН.

Стойността на подарения имот, пресметната съгласно чл.31, е 86 301.85лв. и надвишава с повече от $\frac{1}{4}$ разполагаемата част, доколкото $\frac{1}{4}$ от разполагаемата част е 11 025.06лв. /44 100.26:4/, а надвишаването е с 42 201.58лв. /86 301.85-44 100.26/. Въпреки това, в случая дареният имот не може да остане изцяло в наследството, а надарената да получи стойността на разполагаемата част от 44 100.26лв., доколкото надарената Т.И. междувременно е отчуждила подарения и недвижим имот и това отчуждение е станало на ***г., а по този начин- след изтичане на една година от откриване на наследството на В.С. на ***, и преди

да бъде вписана на 27.08.21г. исковата молба, по която се води това дело, тъй че ищцата не би могла да проведе иска по чл.37 от ЗН срещу последващата приобретателка.

Тъй като искът по чл.30 от ЗН е конститутивен, решението за намаляване на извършеното дарение и за възстановяване на запазената на ищцата част от наследството ще има действие по отношение на всички и именно при извършването му в описаните дробни части /идеални части, тя ще може да го противопостави и на последващия приобретател и да ликвидира създадената между тях с това решение съсобственост по отношение на дарения имот, по пътя на делбата.

Макар да е заявила с молба вх.№9469/07.09.21г. /л.65/, че ще предяви в производството по настоящото дело за съвместно разглеждане и иск срещу последващата приобретателка по чл.135 от ЗЗД, ищцата не е предявила по-сетне нито такъв иск, нито друг иск срещу същата, тъй че тя не е била конституирана за участие в производството.

В частта за разноските.

Разноски претендират и двете страни в производството, като ответницата- в хипотезата на чл.78,ал.2 от ГПК, макар да не се е позовала изрично на същата.

Разноските, претендирани от ищцата по представления от нея списък /виж л.159/, са в размер на общо 2709.50лв. и в производството е изцяло установена направата им /виж в поредността по списъка, съответно: л.158 и л.159; л.93; л.47; л.53- в размер на 30лв., а не на 29лв., както е по списъка; л.165гръб.

Ответницата няма направени разноски в производството и при оспорване в с.з. 19.04.22г. от ищцата на посоченото основание за безплатното и представителство от адв.А.- като близък, и изричното изявление на последния, че при направеното оспорване няма да ангажира доказателства в подкрепа на уточненото в същото с.з. основание за безплатно представителство, може да се счита, че няма и основание за присъждане на адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно предствителство в хипотезата на чл.38,ал.2 от ЗА, във вр. с чл.78,ал.2 от ГПК, макар с отговора си да е признала иска и да няма данни да е станала повод за завеждане на делото, противно на доводите, развити от ищцата с писмената и защита.

Затова, с уважаване на иска, на основание чл.78,ал.1 от ГПК, следва да се уважи искането на ищцата за присъждане на разноските, направени в производството.

С оглед горното, следва да се разгледа и възражението по чл.78,ал.5 от ГПК, повдигнато от ответницата в с.з. от 19.04.22г.

По това възражение, съдът се солидаризира с пълномощника на ответницата, че спорът е лишен от правна и фактическа сложност, при липса на каквито заплатеното за адвокат възнаграждение от 1500лв. е прекомерно, доколкото ответницата е признала всички твърдени в производството от ищцата правно релевантни за иска и факти и е признала и самия иск, но ищцата не е поискала постановяване на решение при признание на иска,

заради което производството е продължило в още две съдебни заседания, като единственото спорно обстоятелство е било имало ли е пасив в наследството на В.С. при откриването му, Предвид горното, съдът изследва какъв е минималния размер за случая, под който заплатеното от ищцата възнаграждение не може да бъде намалено, и така установи, че при цена на иска от 29 774.65лв., на основание чл.7,ал.2,т.4 от Нар.№1/04г., минималното възнаграждение за адвокат за представителство в случая възлиза на 1423.24лв., тъй че заплатеното такова от 1500лв. не може да се намали повече, отколкото е посочения минимален размер, а следва да се намали именно до него.

Обстоятелството, че адв.Т., явил се в последно съдебно заседание, е бил упълномощен от ищцата за осъществяване на представителството и броедни дни преди последното съдебно заседание на 19.04.22г., изтъкнато от ответницата по повод възражението по чл.78,ал.5 от ГПК, както личи от цитираната разпоредба, не е релевантно за извършване на исканото намаление, макар да отговаря на данните по делото, като от завеждане на делото на 19.05.21г. и до упълномощаването на адв.Т. по пълномощното, приложено с молба от 24.03.22г. /виж л.112 и л.113/, ищцата е била представлява адв.К., но като от последната договор за правна защита и съдействие не е представян по делото, и като плащане, съгласно представените по делото доказателства, е извършено в полза само на един адвокат- на адв.Т..

По този начин, при намаление на заплатеното от ищцата адвокатско възнаграждение по чл.78,ал.5 от ГПК със 76.76лв., общо платимите от ответницата на ищцата разноси ще възлязат на 2632.74лв., вместо в установения им като направен от нея размер от 2709.50лв.

При тези мотиви, съдът

РЕШИ:

Уважава иска по чл.30 от ЗН, предявен от В.В.С., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Н.Т., срещу Т.И.И., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Р.А., като :

Отменява до размер на 42 201.58/86301.85 ид.части дарението, извършено преживе от починалия на *** в гр.***В.Д.С., ЕГН *****, с н.а. №1, том I, рег.№23, дело №1/*** по описа на *** С.Й., с район на действие- РС-***, дв.вх.№58, вх.рег.№53/06.01.20г., акт №9, том I, дело №9/20г. по описа на СВ-***, с което В.Д.С. е дарил на Т.И.И., ЕГН *****, следния свой собствен недвижим имот, а именно:

Самостоятелен обект в сграда с идентификатор

56784.530.2153.1.45 /петдесет и шест хиляди седемстотин осемдесет и четири, точка, петстотин и тридесет, точка, две хиляди сто петдесет и три, точка, едно, точка, четиридесет и пет/ по КККР на гр.***, одобрени със Заповед №РД-18-48/03.06.09г. на ИД на АГКК-гр.***, с адрес на имота: *** /***/, бл.***/***/, вх.***, ет.***,/ ***/, ап.***/***/, намиращ се на ет.*** /***/ в сграда с идентификатор 56784.530.2153.1 / петдесет и шест хиляди седемстотин осемдесет и четири, точка, петстотин и тридесет, точка, две хиляди сто петдесет и три, точка, едно/, с брой надземни етажи -*** /***/ и брой подземни етажи- ***/***/, с предназначение жилищна сграда-многофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор 56784.530.2153 /петдесет и шест хиляди седемстотин осемдесет и четири, точка, петстотин и тридесет, точка, две хиляди сто петдесет и три/, с предназначение на самостоятелния обект- жилище, апартамент, брой нива на обекта -***/***/, с посочена в документа площ 91.15кв.м. /деветдесет и един квадратни метра и петнадесет квадратни сантиметра/, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 56784.530.2153.1.46, 56784.530.2153.1.44; под обекта: 56784.530.2153.1.39; над обекта: няма, ведно с прилежащите към жилището: изба №***/***/ с площ 8.74кв.м. /осем квадратни метра и седемдесет и четири квадратни сантиметра/; таван №***/***/ с площ 4.63кв.м. /четири квадратни метра и шестдесет и три квадратни сантиметра/, ведно с 1.83% ид.ч. /едно цяло и осемдесет и три стотни процента идеални части/ от общите части на сградата и от правото на строеж на сградата, а съгласно документа за собственост, представляващ Жилище №***/***/, находящо се на етаж ***/***/ в жилищна сграда-блок ***/***/, вх.“****“, построена върху държавна земя, *** в гр.***, състоящо се от три стаи и кухня, със застроена площ на жилището 91.15кв.м. /деветдесет и един квадратни метра и петнадесет квадратни сантиметра/, с прилежащите таванско помещение №***/***/ със застроена площ 4.63кв.м. /четири квадратни метра и шестдесет и три квадратни сантиметра/, избено помещение №***/***/ с площ 8.74кв.м. /осем квадратни метра и седемдесет и четири квадратни сантиметра/ и 1.83% ид.ч. /едно цяло и осемдесет и три стотни процента идеални части/ от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, при съседни на жилището : на изток ап.***, на запад ап.***, отдолу ап.***, при съседни на таванското помещение: на запад таван ***, на изток таван ***, на север коридор, при съседни на избеното помещение: на

запад изба ***, на север коридор, на изток изба ***

и

Възстановява с 42 201.58/86301.85 ид.части запазената част на В.В.С., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Н.Т., от наследството на В.Д.С., ЕГН *****, починал в гр.***на ***, по отношение на следния недвижим имот, а именно:

Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56784.530.2153.1.45 /петдесет и шест хиляди седемстотин осемдесет и четири, точка, петстотин и тридесет, точка, две хиляди сто петдесет и три, точка, едно, точка, четиридесет и пет/ по КККР на гр.***, одобрени със Заповед №РД-18-48/03.06.09г. на ИД на АГКК-гр.***, с адрес на имота: *** /***/, бл.***/**/, вх.***, ет.***, /***/, ап.***/**/, намиращ се на ет.***/**/ в сграда с идентификатор 56784.530.2153.1 / петдесет и шест хиляди седемстотин осемдесет и четири, точка, петстотин и тридесет, точка, две хиляди сто петдесет и три, точка, едно/, с брой надземни етажи -*** /***/ и брой подземни етажи- *** /***/, с предназначение жилищна сградомногофамилна, разположена в поземлен имот с идентификатор 56784.530.2153 /петдесет и шест хиляди седемстотин осемдесет и четири, точка, петстотин и тридесет, точка, две хиляди сто петдесет и три/, с предназначение на самостоятелния обект- жилище, апартамент, брой нива на обекта -*** /***/, с посочена в документа площ 91.15кв.м. /деветдесет и един квадратни метра и петнадесет квадратни сантиметра/, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 56784.530.2153.1.46, 56784.530.2153.1.44; под обекта: 56784.530.2153.1.39; над обекта: няма, ведно с прилежащите към жилището: изба №***/**/ с площ 8.74кв.м. /осем квадратни метра и седемдесет и четири квадратни сантиметра/; таван №***/**/ с площ 4.63кв.м. /четири квадратни метра и шестдесет и три квадратни сантиметра/, ведно с 1.83% ид.ч. /едно цяло и осемдесет и три стотни процента идеални части/ от общите части на сградата и от правото на строеж на сградата, а съгласно документа за собственост, представляващ Жилище №***/**/, находящо се на етаж ***/**/ в жилищна сграда-блок ***/**/, вх.“****“, построена върху държавна земя, *** в гр.***, състоящо се от три стаи и кухня, със застроена площ на жилището 91.15кв.м. /деветдесет и един квадратни метра и петнадесет квадратни сантиметра/, с прилежащите

таванско помещение №***/***/ със застроена площ 4.63кв.м. /четири квадратни метра и шестдесет и три квадратни сантиметра/, избено помещение №***/***/ с площ 8.74кв.м. /осем квадратни метра и седемдесет и четири квадратни сантиметра/ и 1.83% ид.ч. /едно цяло и осемдесет и три стотни процента идеални части/ от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, при съседни на жилището : на изток ап.***, на запад ап.***, отдолу ап.***, при съседни на таванското помещение: на запад таван ***, на изток таван ***, на север коридор, при съседни на избеното помещение: на запад изба ***, на север коридор, на изток изба ***.

Осъжда Т.И.И., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Р.А., да заплати на В.В.С., ЕГН *****, със съдебен адрес: ***, адв.Н.Т., сумата от 2 632.74- две хиляди шестстотин тридесет и два лева и седемдесет и четири стотинки-разноски в производството, след намаление на заплатения за адвокат хонорар от 1500лв. до минималния предвиден в Нар.№1/04г. размер от 1423.24лв.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____